

14 Behörig domstol och behörig företrädare för SKV

20 § Mål om betalningssäkring som avses i 3 § första stycket prövas av den länsrätt som då framställningen om betalningssäkring görs är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Mål om betalningssäkring som avses i 3 § andra stycket prövas av den länsrätt som är behörig enligt första stycket eller den länsrätt inom vars domkrets beslut om tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller beslut om transporttillägg enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineralolja produkter skall fattas då framställningen om betalningssäkring görs.

Behörig LR

Inom SKV:s verksamhetsområde prövas mål om betalningssäkring av den LR som är behörig att pröva ett överklagande av SKV:s beslut enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL (se avsnitt 21) det kalenderår framställning om betalningssäkring görs. Bestämmelserna infördes den 1 januari 2004 med syfte att en betalningssäkring som regel ska komma att prövas av samma LR som har att pröva ett överklagande rörande den materiella fråga som betalningssäkringen är sammankopplad med. Reglerna kommer endast i undantagsfall att leda till att frågan om betalningssäkring och ett överklagande av den materiella frågan kan komma att prövas av olika LR. Undantagsfallen förutsätter att beslut i den materiella frågan inte fattas samma år som framställningen om betalningssäkring ges in för prövning i LR och den skattskyldige under tiden har flyttat till en kommun inom en annan LR:s domkrets. Skulle en sådan flyttning medföra problem när den materiella frågan ska prövas av en LR finns det möjlighet för LR att flytta målet till den LR som har handlagt betalningssäkringsmålet. Bestämmelser om sådan flyttning finns i 14 § tredje och fjärde styckena lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar jämfört med 8 § förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. SKV bör i förekommande fall hos LR aktualisera frågan om överflyttning av mål.

Fysisk person

Bestämmelserna i 22 kap. 1 a § SBL innebär att en framställning avseende en fysisk person i normalfallet ska ges in till och prövas av den LR inom vars domkrets personen har sin hemortskommun det år framställningen görs. Med hemortskommun avses som huvudregel den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då framställningen görs.

Juridisk person

Bestämmelserna i 22 kap. 1 b § SBL innebär att en framställning avseende en juridisk person i normalfallet ska ges in till och prövas av den LR inom vars domkrets den juridiska personen har

sitt huvudkontor, sitt säte resp. varifrån förvaltningen utövades den 1 november året före det år framställningen görs. För en juridisk person (exkl. dödsbo) som har bildats efter den 1 november året före det år framställningen görs, bestäms behörig LR med utgångspunkt från huvudkontorets resp. sätets belägenhet eller varifrån förvaltningen utövades då den juridiska personen bildades. För ett dödsbo eller för en juridisk person som har upplösts är den LR behörig som senast var behörig att pröva ett överklagande rörande den avlidne resp. den juridiska personen.

För utländska juridiska personer ska framställningarna prövas av den LR inom vars domkrets förvaltningen utövades den 1 november året före det år då framställningen görs.

**Samordning
möjlig i vissa fall**

I 22 kap. 1 c § SBL föreskrivs att mål kan samordnas i vissa fall. En bokstavstolkning av bestämmelsen leder till att betalnings-säkringar som annars skulle komma att prövas av olika LR i vissa fall kan samordnas till en och samma LR. Bestämmelsen möjliggör en mer praktisk och effektiv hantering hos såväl SKV som LR. Förutsättningen för samordning är att framställningarna sker samtidigt och stöder sig på väsentligen samma grund. Föreligger dessa förutsättningar kan framställningar för

1. företag eller annan näringsidkare inom en koncern och moderföretaget i koncernen,
2. två eller flera företag eller andra näringsidkare inom en koncern,
3. delägare i en juridisk person och den juridiska personen, eller
4. två eller flera delägare i en juridisk person

ges in till den LR som har att pröva framställningen avseende moderföretaget resp. den juridiska personen. Bestämmelserna innebär t.ex. att framställningar avseende ett aktiebolag med säte i Stockholms län och två delägare med hemortskommuner i Skåne resp. Jönköpings län kan samordnas genom att de ges in och prövas av LR i Stockholms län om de ges in samtidigt och stöder sig på väsentligen samma grund. I en sådan situation behöver SKV således inte begära att LR samordnar handläggningen av målen med tillämpning av bestämmelserna i 14 § tredje eller fjärde styckena lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar.

**Väsentligen
samma grund**

Förutom att framställningarna ska ges in till LR samtidigt, kräver bestämmelsen för sin tillämpning att framställningarna stöder sig på väsentligen samma grund. Detta innebär att framställningarna väsentligen måste grunda sig på samma omständigheter eller händelseförlopp, dvs. saken ska väsentligen vara identisk. Exempel på situationer där bestämmelsen med fördel kan användas är betalningssäkringar inom fåmansaktiebolagssfären avseende fordringar som uppkommer när företagsledaren lönebeskattas för oredovisade inkomster i bolaget samtidigt som bolaget påförs arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt på de undanhållna beloppen och företagsledaren och bolaget inte finns inom samma LR:s domkrets.

Samordning inte obligatorisk

Samordningsbestämmelserna är inte obligatoriska eller tvingande utan kan tillämpas när effektivitetsskäl motiverar det. SKV bör i förekommande fall i framställningen ange att bestämmelserna återopas.

Punktskatter m.m.

Beträffande punktskatter och den som är mervärdesskatteskyldig endast på grund av vissa gemenskapsinterna förvärv (2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 ML) ges framställningen om betalningssäkring in till och prövas av LR i Dalarnas län. Dessa bestämmelser tar således i förekommande fall över den behörighet som annars följer av 22 kap. 1 a–1 c §§ SBL.

Framställning till inte behörig LR

Om framställning om betalningssäkring getts in till en LR som saknar behörighet ska framställningen enligt 7 § FPL lämnas över till behörig LR, där framställningen ska anses ha kommit in samma dag den inkom till förstnämnda LR.

Behörig företrädare för SKV

Som framgår av avsnitt 4 ”Prövning av betalningssäkring och företrädare för det allmänna” (3 § BtSL) är det, förutom avseende Tullverkets verksamhetsområde, SKV som företräder det allmänna i mål om betalningssäkring. Vem som är behörig att företräda SKV framgår av SKV:s arbetsordning. SKV företräds i RR av HK. Det kan även nämnas att det i arbetsordningen finns bestämmelser om överflyttning och att SKV utarbetat rutiner som anger hur överflyttningsärenden ska handläggas (gäller från den 1 juli 2004). SKV utser inom respektive region särskilda processförare som ska ha god revisions- och processerfarenhet. Det är inte ovanligt att GRL även utses som processförare. En sådan handläggningsordning har dock inte beaktats särskilt i avsnitt 16 ”Handläggning av betalningssäkringsärenden”.